

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 2Svk/1/2021
Identifikačné číslo spisu: 1017201833
Dátum vydania rozhodnutia: 30. marca 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Marián Trenčan
Funkcia: predseda senátu, sudca spravodajca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:1017201833.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Trenčana a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Kataríny Cangárovej, LL.M. PhD., v právnej veci žalobcu (v kasačnom konaní sťažovateľ): A. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. č. XX, XXX XX H., právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou KOTRUSZ - BENČÍK, s.r.o., so sídlom Štefánikova 57, Nitra, IČO: 47 237 252, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky, Tomášikova ul. 46, 832 05 Bratislava, za účasti: 1/ G. I., bytom H. XXX/XX, XXX XX H., právne zastúpeného JUDr. Petrom Vačokom, advokátom so sídlom Vazovova 9/A, 811 07 Bratislava, IČO: 31 772 650, 2/ G. I., bytom H. XXX/XX, XXX XX H., 3/ N. G., bytom H. XX, XXX XX H., 4/ H. G., bytom G. XX, XXX XX . D., 5/ G. G., bytom L. XX, XXX XX D., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BA-OVBP2-2017/76925/MES zo dňa 29.09.2017, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/268/2017-97 z 24. februára 2021, ECLI:SK:KSBA:2021:1017201833.3, takto

r o z h o d o l :

I. Kasačná sťažnosť sa zamietá.

II. Účastníkom sa právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Obec Viničné (ďalej len „prvostupňový správny orgán“ alebo „stavebný úrad“) rozhodnutím č. 0367-urisp/2014,2017-v zo dňa 08.06.2017 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) podľa ustanovenia § 66 v spojení s § 39a zákona č. 50/1967 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „stavebný zákon“) povolila účastníkom konania - stavebníkom G. I. a G. I., spoločne bytom H. XXX/XX, XXX XX H. v zlúčenom stavebnom a územnom konaní stavbu „Novostavba rodinného domu s pripojením na IS a spevnené plochy“ (ďalej aj ako „povolená stavba“) na pozemku s parcelným číslom XXXX/X (LV č. XXX) v katastrálnom území H..

2. Rozhodnutím č.: OU-BA-OVBP2-2017/76925 z 29.09.2017 (ďalej „preskúmané rozhodnutie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) žalovaný zamietol odvolanie sťažovateľa a potvrdil prvostupňové rozhodnutie, pričom sa stotožnil so všetkými skutkovými aj právnymi závermi prvostupňového orgánu. Žalovaný potvrdil, že stavba bola umiestnená a povolená podľa „Územného plánu Viničné - Zmeny a doplnky č. 01/2014“ vyhláseného všeobecne záväzným nariadením Obce Viničné č. 07/2015, ktoré nadobudlo účinnosť 16.11.2015, pri rešpektovaní znenia vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 532/2002 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a o všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie (ďalej len „vyhláška“), na ktorú odkazuje aj platná územnoplánovacia dokumentácia obce Viničné (ďalej len „ÚPD“). Podľa záväznej časti ÚPD je povolená stavba umiestnená v stabilizovanom území v regulačnom bloku P11 (regulácia využitia funkčných plôch), ktorého hlavné funkčné využitie je: plochy rodinných domov s prislúchajúcou nevyhnutnou vybavenosťou - garáže, drobné hospodárske objekty. Konštatoval, že pred platnosťou Zmien a doplnkov č. 01/2014 bol prítomný určitý nesúlad medzi textovou a výkresovou časťou ÚPD, z ktorého bolo možné usúdiť či vyvodiť, že na spornom pozemku môže byť len zeleň súkromná prídomová, ale po vyhotovení Zmien a doplnkov č. 01/2014 možno aj v prieluke osadiť rodinný dom. K problematickej šírke pozemku 6,7 m žalovaný poznamenal, že podľa § 6 ods. 4 vyhlášky ide v danom prípade o stiesnené územné podmienky, s ktorými sa projektant v rámci dispozície objektu racionálne vysporiadal. K námietkam o dvojmetrovej vzdialenosti medzi vstupom do objektu stavebníkov a bazénom odvolateľov žalovaný uviedol, že nejde o vzdialenosť medzi rodinnými domami, ktoré by mali mať okná obytných miestností v protihľých častiach stien, ako to predpokladá § 6 ods. 4 vyhlášky. Stavba stavebníkov na parcele č. XXXX/X teda voči susedným stavbám na parcelách č. XXXX/X a č. XXXX/X nevykazuje protihľosť stien s oknami obytných miestností. Záverom uviedol, že tvrdenie odvolateľov o nemožnosti postaviť stavbu na spornom pozemku nachádzajúcom sa na parcele č. XXXX/X, je neopodstatnené, rovnako aj to, že by takto umiestnená a povolená stavba nevytvárala rovnocenné podmienky do budúcnosti iným potencionálnym stavebníkom na okolitých pozemkoch.

II.

Konanie pred správnym súdom

3. Proti preskúmanému rozhodnutiu podal sťažovateľ v zákonnej lehote správnu žalobu na Krajský súd v Bratislave (ďalej „správny súd“ alebo „krajský súd“) a navrhol jeho zrušenie a vrátenie veci žalovanému na ďalšie konanie.

4. Sťažovateľ mal za to, že preskúmané rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňové rozhodnutie vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci, sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, zistenie skutkového stavu stavebným úradom bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci a došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia. Sťažovateľ znovu namietal nesúlad povoľovanej stavby s platnou územnoplánovacou dokumentáciou, pričom stavebný úrad mal podľa jeho názoru konať v rozpore s pôvodným zrušovacím rozhodnutím žalovaného. Mal za to, že prvostupňový správny orgán v odôvodnení svojho rozhodnutia preukázateľne odkázal na dokument, ktorého právna sila nezodpovedá zákonnej požiadavke vyplývajúcej z § 27 ods. 3 stavebného zákona, keď ako podklad pre rozhodnutie uviedol, cit. „podľa platného územného plánu obce Viničné Zmeny a doplnky č. 01/2014 schváleného uznesením č. 10/2015 zo dňa 28.10.2015.“ Uvedené tak nemalo korelovať s požiadavkou podľa onoho ustanovenia stavebného zákona na vyhlasovanie záväzných častí ÚPD obce formou všeobecne záväzného nariadenia, nie uznesenia.

5. Ďalej namietal, že závery žalovaného o umiestnení stavby v regulačnom bloku P11 nezodpovedajú skutočnému stavu, nakoľko z nahliadnutia do Prílohy č. 2 záväznej časti územnoplánovacej dokumentácie Územného plánu obce Viničné - Zmeny a doplnky č. 01/2014 má byť zrejmé, že pozemok s parcelným číslom XXXX/X . sa nachádza sčasti aj v regulačnom bloku B2/r, ktorý nemá byť určený na zástavbu rodinnými domami.

6. Rovnako brojil proti záveru žalovaného, že preskúmané územie má predstavovať „stiesnené územné podmienky“ v zmysle § 6 ods. 4 vyhlášky, a tvrdil, že uvedeným spôsobom konal v rozpore s existujúcim stanoviskom Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR vo vzťahu k aplikácii onoho ustanovenia vyhlášky a výkladu pojmu „stiesnené územné podmienky“. Mal za to, že skutočnosť, že uvedený pozemok predstavuje úzky dlhý pás pôdy, v minulosti dlhodobo určený ako pás zelene medzi zástavbou rodinných domov, nemôže sama osebe odôvodňovať záver o tom, že ide o oblasť so stiesnenými územnými podmienkami. V dôsledku formulovania záveru o existencii takýchto územných podmienok mal podľa sťažovateľa žalovaný uplatniť postup vyvolávajúci výrazný zásah do práv vlastníkov susedných pozemkov. Nedodržanie primeranej vzdialenosti umiestnenej stavby od hranice susediacich pozemkov má podľa sťažovateľa negatívny vplyv na jeho vlastnícke právo a na doterajší spôsob využívania jeho pozemku.

7. Schválené umiestnenie stavby domu vo vážnom rozpore s uličnou čiarou rešpektovanou ostatnými stavebníkmi v danej ulici podľa sťažovateľa spôsobilo, že umiestnená stavba sa nachádza na úrovni súkromných záhrad susedných nehnuteľností, ktorých vlastníci si ich dlhodobo vytvárali s úmyslom, aby boli chránené od prístupu verejnosti, teda boli budované za stavbami rodinných domov bez kontaktu s verejnosťou. Títo s poukazom na existujúcu uličnú čiaru legitímne očakávali, že aj prípadné ďalšie budúce stavby budú mať na úrovni týchto záhrad svoje záhrady, a teda nebude dochádzať k vzájomnému narušovaniu súkromia. Umiestnením povoľovanej stavby na pozemku s parc. č. XXXX/X do zadnej časti pozemku sa táto stavba dostala na úroveň súkromných záhrad susedných pozemkov, v dôsledku čoho došlo k neprimeranému zásahu do súkromia užívateľov týchto pozemkov.

8. Sťažovateľ namietal, že v priebehu celého správneho konania poukazoval na skutočnosť, že na úrovni povoľovanej stavby sa na jeho susednom pozemku s parc. č. XXXX/XX už v súčasnosti nachádza bazén, ktorý v prípade realizácie povoľovanej stavby bude vzdialený od povoľovanej nehnuteľnosti len 2 metre. Tento bazén sťažovateľ budoval v presvedčení, že vzhľadom na existujúcu zástavbu bude v tejto časti pozemku rešpektované súkromie osôb používajúcich bazén, pričom dôvodil, že využívanie záhradného bazéna sa nepochybne spája s väčšou mierou telesnej intimitity a súkromia, ktorú je potrebné chrániť ako súčasť práv účastníka konania v správnom konaní.

9. Krajský súd správnu žalobu sťažovateľa zamietol. Konštatoval, že sťažovateľ nie je oprávnený domáhať sa ochrany cudzích práv vo verejnom záujme a žalobu vo verejnom záujme na ochranu práv tretích subjektov by bol mohol v danom prípade podať iba prokurátor. Ak teda sťažovateľ namietal rozpor rozhodnutia stavebného úradu s územným plánom obce, mal preukázať koreláciu tohto stavu so zásahom do jeho vlastných subjektívnych práv. Rovnako sa nestotožnil s námietkou týkajúcou sa postupu správnych orgánov a nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 37 stavebného zákona v spojení s ustanovením § 27 ods. 3. Sťažovateľ počas celého priebehu administratívneho konania od roku 2014 namietal nesúlad povoľovanej stavby s ÚPD, vychádzajúc z v danom čase platného Územného plánu obce Viničné - vyhláseného Všeobecne záväzným nariadením č. 1/2003 a na tento nadväzovali aj obe pôvodné rozhodnutia žalovaného, ktorými rozhodnutia prvostupňového orgánu v tejto veci dvakrát zrušil.

10. Krajský súd zdôraznil, že zásadnou pri posudzovaní danej veci je aktuálne skutočnosť, že pôvodné nedostatky z hľadiska ÚPD boli konvalidované schválením nového Územného plánu obce Viničné - Zmeny a doplnky č. 01/2014, vyhláseného všeobecne záväzným nariadením Obce Viničné č. 07/2015 (účinnosť nadobudlo dňa 16.11.2015) a táto tvorila aj podklad pre vydanie prvostupňového rozhodnutia z 08.06.2017 a preskúmaného rozhodnutia z 29.09.2017. Správny súd v označenej ÚPD overil umiestnenie pozemku, pričom v súlade so závermi žalovaného skonštatoval, že tento sa nachádza v označenom regulačnom bloku P11, jeho výmera je 1502 ha, existujúca funkcia obytná zóna rodinných domov v prielukách s podnikateľskou činnosťou a hlavná funkcia plochy rodinných domov. Správny súd v tejto súvislosti neakceptoval námietku týkajúcu sa údajného umiestnenia stavby čiastočne aj do regulačného bloku B2/r, keď vyhodnotil neopodstatnenosť uvedeného z hľadiska vplyvu na zákonnosť preskúmaného rozhodnutia, nakoľko podľa územného plánu platného v čase rozhodnutia stavebného úradu bola pre dané územie definovaná existujúca funkcia obytná zóna nových rodinných domov a navrhovaná hlavná funkcia plochy rodinných domov, a teda v označenom území (prieluke) mohol byť taktiež umiestnený rodinný dom.

11. Správny súd neuznal ako dôvodnú ani námietku týkajúcu sa nesprávneho procesného postupu žalovaného pri aplikácii ustanovenia § 6 vyhlášky vo vzťahu k regulácii vzájomného odstupu stavieb. V tomto ohľade nevhliadol pochybenie žalovaného, keď tento uzavrel, že umiestnenie stavby vo

vzdialenosti dvoch metrov od bazénu nie je v rozpore s ustanoveniami ani stavebného zákona, ani vyhlášky. Podstatnou vzhľadom na osobitosti daného pozemku je podľa názoru súdu skutočnosť, či bola dodržaná vzdialenosť medzi rodinnými domami v prípade, ak tieto majú okná obytných miestností v protiahlých častiach stien. Z administratívneho spisu mal krajský súd za preukázané, že okná stavby stavebníka a stavby sťažovateľa nemajú byť situované v protiahlých častiach stien a povolená stavba dokonca nemá mať smerom k pozemku sťažovateľa (a teda ani smerom k bazénu) žiaden okenný otvor. Záverom nadväzujúc na uvedené správny súd skonštatoval, že v danej veci nebol preukázaný zásah alebo obmedzenie vlastníckeho práva sťažovateľa, resp. jeho porušenie práva na súkromie plynúce z nedodržania ustanovení stavebného zákona či vyhlášky.

III.

Kasačná sťažnosť, stanoviská

A/

12. Žalobca (sťažovateľ) podal proti rozsudku v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť. Dôvodil tým, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec správneému súdu na ďalšie konanie, alternatívne zmeniť napadnutý rozsudok a vrátiť vec stavebnému úradu na ďalšie konanie. Sťažovateľ v úvode kasačnej sťažnosti zrekapituloval priebeh administratívneho a odvolacieho konania v danej veci reflektujúc pritom, že rozhodnutie obce Viničné ako stavebného úradu o povolení danej stavby bolo odvolacím orgánom od roku 2014 dovedna dvakrát zrušené a teda až na tretíkrát bolo odvolanie sťažovateľa v tejto veci žalovaným zamietnuté.

13. Následne v sťažnostných bodoch namietal, že:

- lehota súdneho konania v danej veci bola neprimerane dlhá, nakoľko správny súd nariadil pojednávanie až po troch rokoch od podania správnej žaloby, pričom v odôvodnení napadnutého rozsudku neidentifikoval žiadne prekážky či objektívne skutočnosti, ktoré viedli k takýmto prieťahom v konaní a zároveň ani neuviedol, aké procesné úkony počas tohto obdobia vykonal. Sťažovateľ v tejto súvislosti vyčíta správneému súdu, že kým tento v danej veci rozhodol, stavebník už dokončil povolenú stavbu a užíva ju, pričom uvedené dáva za vinu krajskému súdu, ktorý podanej správnej žalobe nepriznal odkladný účinok;

- odôvodnenie napadnutého rozsudku je nedostatočné a reálne posúdenie veci správny súd zhrnul len na ploche cca jeden a pol strany, pričom zvyšnú časť odôvodnenia venoval výlučne popisu priebehu administratívneho konania a obsahu žalobných námietok či vyjadreniu žalovaného;

- správny súd sa nevysporiadal so všetkými žalobnými námietkami, predovšetkým tými týkajúcimi sa rozporu výroku prvostupňového rozhodnutia a odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia čo do identifikácie územného plánu, z ktorého stavebný úrad pri povoľovaní stavby vychádzal, ako aj námietok ohľadne nepreskúmateľnosti preskúmaného rozhodnutia a podstatných porušení ustanovení o konaní;

- nie je pravdou, že žalobou poukázal na nesúlad rozhodnutia stavebného úradu so záväzným územným plánom obce bez toho, aby to priamo súviselo s jeho subjektívnymi právami, nakoľko od počiatku poukazoval na dopady tohto rozporu na jeho vlastnícke a užívacie práva ako vlastníka a obyvateľa susedného pozemku. Podanie správnej žaloby tak nie je len výsledkom jeho subjektívnej nespokojnosti, ale poukazom na objektívny rozpor rozhodnutia územného úradu s platnou a záväznou ÚPD vedúci v konečnom dôsledku k protiprávnemu a nezákonnému rozhodnutiu stavebného úradu;

- Zmeny a doplnky územného plánu obce č. 01/2014, ktorými malo dôjsť ku konvalidovaniu existujúcich rozporov stavby s predchádzajúcim znením územného plánu, nesúviseli s podmienkami umiestnenia stavby, nakoľko nemajú súvis s blokom P11 a blokom B2/r, ktoré sa reálne týkajú umiestnenia stavby. Regulatívy k uvedenému územiu upravuje len pôvodný územný plán obce z roku 2003;

- krajský súd nesprávne právne posúdil režim stiesnených územných podmienok, keď sa stotožnil s uplatnením tohto režimu žalovaným vo vzťahu k spornej parcele. Sťažovateľ má za to, že spôsob zástavby pre uvedené územie definovaný v územnom pláne obce č. 01/2014 ako „izolovaná zástavba“ (voľne stojace domy) vylučuje uplatnenie stiesnených územných podmienok, pričom sporný pozemok je svojím tvarom a hlavne šírkou 6,7 m nevhodný na takýto typ zástavby, keďže predstavuje úzky dlhý pás pôdy v minulosti dlhodobo určený ako pás zelene medzi zástavbou rodinných domov. Odvolávajúci sa na stiesnené územné podmienky preto žalovaný ako aj krajský súd poskytli danému

pozemku, resp. stavebníkovi na danom pozemku nenáležitú výhodu na úkor a ujmu vlastníkov susedných pozemkov;

- pojem stiesnené územné podmienky je potrebné vykladať individuálne, vo vzťahu k podmienkam konkrétneho územia, nie jednotlivého pozemku, pričom podmienky stanovené územným plánom majú mať prednosť pred uplatnením správnej úvahy orgánu verejnej správy a túto skutočnosť mal pri posudzovaní žalobných námietok zohľadniť aj správny súd.

B/

14. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

C/

15. Účastník konania v 1. rade, zastúpený advokátom, vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že predĺženie doby rozhodovania v rámci súdnych konaní bolo spôsobené mimoriadnou situáciou v súvislosti so šírením ochorenia COVID-19, a teda tvrdenia sťažovateľa, že v napadnutom rozsudku absentuje identifikácia objektívnych skutočností alebo prekážok spôsobujúcich takéto neobvyklé predĺženie doby prejednávania správnej žaloby, sú v tomto ohľade irelevantné. K námietke sťažovateľa, že správny súd sa nezaoberal niektorými podstatnými žalobnými námietkami, účastník konania v 1. rade uviedol, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, na základe čoho krajský súd dospel k záverom, ktoré sú predmetom výroku rozhodnutia. Odhliadnuc od skutkových či právnych otázok poznamenal, že sťažovateľ vedie so stavebníkom G. I. dlhoročný spor týkajúci sa nadobudnutia vlastníctva k spornému pozemku, ktorý mal sťažovateľ úmysel nadobudnúť od pôvodného majiteľa - svojho príbuzného, avšak tento sa rozhodol predať ho inej osobe. Má za to, že správne orgány postupovali v danej veci v súlade so zákonom a preskúmaným rozhodnutím nebolo zasiahnuté do subjektívnych práv sťažovateľa.

16. Účastník konania v 2. rade vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti objasňuje susedské pomery v oblasti, kde je povolená stavba situovaná, ako aj okolnosti nadobudnutia vlastníctva sporného pozemku stavebníkom G. I. a poukazuje na rozpor skutočného stavu stavby s projektovou dokumentáciou. Zároveň sa stotožňuje s názorom sťažovateľa, že územný plán obce Viničné 01/2003 so zmenami a doplnkami 01/2011 a 01/2014 na spornom pozemku (prieluke) stavbu rodinného domu neumožňuje. Má za to, že zrealizovanie uvedenej stavby nie je v súlade ani s vyhláškou, ktorá v § 6 reguluje odstupy medzi stavbami a pripomína, že stavebníci nedodržali ani záväznú podmienku regulačného bloku P11, a to zachovanie domoradia, keď stavbu umiestnili mimo jeho úroveň, čím narušili tradičné obytné a oddychové zóny.

IV.

Citácie dotknutých právnych predpisov

Podľa ustanovenia § 27 ods. 3 stavebného zákona obec schvaľuje územnoplánovacia dokumentáciu a jej záväzné časti vyhlasuje všeobecne záväzným nariadením.

Podľa ustanovenia § 37 ods. 1 prvá veta stavebného zákona podkladom pre vydanie územného rozhodnutia sú územné plány obcí a zón.

Podľa ustanovenia § 6 ods. 1-7 vyhlášky:

(1) Vzájomné odstupy stavieb musia spĺňať požiadavky urbanistické, architektonické, životného prostredia, hygienické, veterinárne, ochrany povrchových a podzemných vôd, ochrany pamiatok, požiarnej bezpečnosti, civilnej ochrany, požiadavky na denné osvetlenie a preslnenie a na zachovanie pohody bývania. Odstupy musia umožňovať údržbu stavieb a užívanie priestorov medzi stavbami na technické alebo iné vybavenie územia a činnosti, ktoré súvisia s funkčným využívaním územia.

(2) Stavbu možno umiestniť na hranici pozemku, len ak jej umiestnením nebude trvalo obmedzené užívanie susedného pozemku na určený účel.

(3) Ak rodinné domy vytvárajú medzi sebou voľný priestor, vzdialenosť medzi nimi nesmie byť menšia ako 7 m. Vzdialenosť rodinných domov od spoločných hraníc pozemkov nesmie byť menšia ako 2 m.

(4) V stiesnených územných podmienkach možno vzdialenosť medzi rodinnými domami znížiť až na 4 m, ak v žiadnej z protiľahlých častí stien nie sú okná obytných miestností; v týchto prípadoch sa nevyžaduje dodržanie vzdialeností od spoločných hraníc pozemkov podľa odseku 3.

(5) Iné riešenia vzdialeností rodinných domov, ako sú ustanovené v odsekoch 3 a 4, možno určiť iba na podklade výpočtov a meraní preukazujúcich splnenie požiadaviek na vzájomné vzdialenosti podľa odseku 1 alebo podľa územného plánu zóny.

(6) Vzdialenosť priecheli budov, v ktorých sú okná obytných miestností, musí byť najmenej 3 m od okraja pozemnej komunikácie; táto požiadavka neplatí pre budovy umiestňované v stavebných medzerách radovej zástavby.

(7) Vzájomné odstupy a vzdialenosti treba merať na najkratších spojniciach medzi vonkajšími povrchmi obvodových stien, ďalej od hraníc pozemkov a okrajov pozemnej komunikácie. Vystupujúca časť stavby sa zohľadňuje, ak vystupuje viac ako 1,50 m od steny.

V. Právne závery kasačného súdu

16.

17. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej aj „kasačný súd“) preskúmal napadnutý rozsudok v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c), ods. 2 SSP), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 SSP) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), zohľadniac § 455 SSP nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná, a preto ju podľa § 461 SSP zamietol týmto rozsudkom, ktorý po predchádzajúcom zverejnení termínu verejne vyhlásil dňa 30. marca 2023.

18. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky primárne v medziach kasačnej sťažnosti ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Podľa kasačného súdu je ťažiskom sťažnostných bodov, resp. argumentácie sťažovateľa v administratívnom, ako aj doterajšom súdnom konaní predovšetkým otázka tvrdeného rozporu povolenej stavby s územným plánom obce Viničné v kontexte narušenia jeho vlastníckych a užívateľských práv, ako aj otázka nemožnosti aplikácie režimu stiesnených územných podmienok na preskúmané územie.

19. Sťažovateľ úvodom namieta neprimeranú dĺžku samotného súdneho konania o správnej žalobe, v dôsledku ktorej malo dôjsť zavinením správneho súdu k stavu, že stavebník stavbu medzičasom dokončil a užíva ju. Kasačný súd v tejto súvislosti uvádza, že ak neboli splnené podmienky pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe a správny súd tento ani nepriznal, nebolo zriadenie stavby na základe právoplatného stavebného povolenia protiprávne. Dĺžka trvania súdneho konania v predmetnej veci nemá vplyv na posúdenie zákonnosti postupu krajského súdu pri vecnom preskúmaní napadnutého rozhodnutia a postupu stavebných orgánov v správnom konaní, obzvlášť za situácie, že správna žaloba bola dôvodne zamietnutá.

20. Namietaná skutočnosť, že odôvodnenie právneho posúdenia veci správnym súdom nie je rozsiahle, sama osebe nezakladá nepreskúmateľnosť jeho odôvodnenia. Dôležitým v danom ohľade je, či sa správny súd vysporiadal so všetkými podstatnými žalobnými námietkami a či poskytol žalobcovi odpoveď na všetky skutkovo a právne relevantné otázky v tejto súvislosti. Pokiaľ ide o namietané nevysporiadanie sa krajského súdu s rozporom výroku prvostupňového rozhodnutia a odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia čo do identifikácie územného plánu, z ktorého stavebný úrad pri povoľovaní stavby vychádzal, kasačný súd uvádza, že ide o zrejmu chybu v písaní identifikovanú v odôvodnení rozhodnutia stavebného úradu. Tento uviedol, že územný plán obce bol schválený uznesením č. 10/2015 zo dňa 28.10.2015, avšak v skutočnosti bol tento schválený formou všeobecne záväzného nariadenia, ako to predpisuje § 27 ods. 3 stavebného zákona a ako aj v preskúmanom rozhodnutí uvádza odvolací orgán. Uvedený nesúlad medzi označeniami územného plánu obce je následkom zjavnej chyby v písaní na strane stavebného úradu, ktorú pri racionálnom uvažovaní nie je možné považovať za nedostatok spôsobujúci nezákonnosť prvostupňového rozhodnutia či za dôvod na jeho zrušenie. Rovnako neobstojí ani námietka sťažovateľa, že sa správny súd opomenul vysporiadať s

námietkou nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia a podstatných porušení ustanovení o konaní. Krajský súd v tejto súvislosti po preskúmaní veci správne zdôraznil, že zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia a v nadväznosti na uvedené skonštatoval, že napadnuté rozhodnutie žalovaného obsahuje všetky zákonom stanovené formálne i obsahové náležitosti a že ho vydal orgán na to príslušný, pričom postupoval v medziach zákonom stanoveného postupu.

21. Sťažovateľ sa v texte podanej kasačnej sťažnosti opätovne uchýlil k formulovaniu záveru o rozpore povolenej stavby s územným plánom obce platným v čase rozhodnutia stavebného úradu. Uvádza, že podľa územného plánu obce z roku 2003 na dotknutom území nie je možné umiestniť žiadnu stavbu a doplnky územného plánu z roku 2014 dané územie neregulujú. Kasačný súd usudzuje, že sťažovateľ si pri formulovaní tejto opakovanej námietky od odvolacieho konania až po kasačné konanie zjavne nebol vedomý skutočnosti, že stavebný úrad rozhoduje o povolení stavby podľa územného plánu platného v čase rozhodovania. Ak bolo prvostupňové stavebným úradom vydané dňa 08.06.2017, musel tento vychádzať pri rozhodovaní o povolení stavby z v tom čase platného územného plánu obce Viničné - Zmeny a doplnky č. 01/2014, vyhláseného všeobecne záväzným nariadením Obce Viničné č. 07/2015, ktoré nadobudlo účinnosť 16.11.2015. Kasačný súd v zhode so správnym súdom konštatuje, že vychádzajúc z platnej ÚPD bolo v regulovanom území P11 aj B2/r možné osadiť rodinný dom, a to pri dodržaní príslušných noriem a predpisov v závislosti od druhu a výšky umiestňovaných zariadení (z hygienických dôvodov) - najmä vyhlášky č. 532/2002 Z. z. o stavebnotechnických požiadavkách na výstavbu. Kasačný súd tak súhlasne so správnym súdom nevyhodnotil túto námietku ako dôvodnú a tvrdenia sťažovateľa v tomto ohľade považuje za zavádzajúce. Ak v danom území nebolo možné podľa platného územného plánu do 16.11.2015 osadiť rodinný dom, nemôže uvedené predstavovať argument pre nepovolenie výstavby rodinného domu v rámci stavebného konania vedeného v roku 2017 za dodržania všetkých zákonom či podzákonným predpisom stanovených požiadaviek a noriem.

21.

22. Pokiaľ ide o namiatané nesprávne právne posúdenie režimu stiesnených územných podmienok zo strany správneho súdu aj žalovaného jeho uplatnením na preskúmané územie, je kasačný súd toho názoru, že preukazovanie existencie stiesnených územných podmienok má relevanciu v prípade, ak nie sú dodržané odstupy stavieb podľa § 6 ods. 1 až 3 vyhlášky. V danom konaní nebolo preukázané, že by zasadením stavby v zadnej časti pozemku stavebníka na úrovni záhrady sťažovateľa došlo k nedodržaniu vzdialeností povolených § 6 ods. 1 až 3 vyhlášky, a teda by bolo potrebné pristúpiť k aplikácii ustanovení upravujúcich vzdialenosti a odstupy medzi stavbami v prípade existencie stiesnených územných podmienok (§ 6 ods. 4 a ods. 5). Ako vyplýva z listín založených v administratívnom spise, v danej veci zároveň ani nebolo možné sa odvolávať na vyhláškou regulovanú tzv. „odstupovú vzdialenosť medzi rodinnými domami v súvislosti s ich protíľahlými stenami“.

23. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti naznačuje nevysporiadanie sa krajského súdu s dopadom povolenia stavby na jeho vlastnícke a užívacie práva, predovšetkým narušenie pohody bývania. Tieto námietky však nerozvíja do takej miery, aby bolo zrejmé, akým spôsobom a v akom rozsahu majú byť umiestnením povolenej stavby na vedľajšom pozemku jeho vlastnícke či užívacie práva narušené. Ak sťažovateľ dôvodil umiestnením bazény v jeho záhrade dva metre od vchodu do povolenej nehnuteľnosti, krajský súd správne uzavrel, že podľa v stavebnom konaní overovanej projektovej dokumentácie bolo preukázané, že povolená stavba nemá smerom k pozemku žalobcu okenný otvor. Sťažovateľ nevysvetlil, akých spôsobom dochádza povolením stavby za týchto podmienok k neprimeranému narušaniu jeho súkromia a prečo si ochrana práva na zachovanie pohody bývania, ktorého sa dovoľáva, vyžaduje obmedzenie práv stavebníka na zriadenie stavby. Kasačný súd si v súvislosti s intenzitou narušenia pohody bývania v prípadoch umiestnenia stavieb na susediacich pozemkoch dovoľuje na tomto mieste pre inšpiráciu poukázať na aplikovateľnú súdnu argumentáciu (pri obdobnej právnej úprave) uvedenú v rozsudkoch Najvyššieho správneho súdu Českej republiky, sp. zn. 7As 13/2010-145, cit.: „pokud se totiž nejedná o obtěžování mimořádné, převyšující míru přiměřenou poměrům, je přednostně na tom, kdo se cítí být obtěžován, aby provedl opatření, která by tomuto obtěžování zabránila. [...] Stěžovatelé si nemohou osobovat právo na to, aby byla vyloučena každá stavební změna v jejich sousedství, která by podstatně snížila míru jejich soukromí.“ a sp. zn. 6 As 174/2018, cit.: „relevantní je zejména zásadní změna výhledových poměrů, ke které dojde v okruhu několika málo metrů od nemovitosti a která přímo souvisí i s posuzováním oslunění nemovitosti a

stíněním okolních budov". Kasačný súd má za to, že sťažovateľom uvádzané skutočnosti sú (azda pochopiteľným) prejavom jeho subjektívnej nespokojnosti s umiestnením stavby na susediacom pozemku, než tvrdeniami objektívne spôsobilými spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, ako aj preskúmaného rozhodnutia.

24. Kasačný súd má za to, že krajský súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal, vysporiadal sa s podstatnými námietkami sťažovateľa a vyvodil správne skutkové aj právne závery, ktoré náležite aj odôvodnil, pričom dospel k správnym a nepochybným záverom o zákonnosti preskúmaného rozhodnutia. Na základe uvedených zistení a úvah kasačný súd nepovažuje sťažnostné body kasačnej sťažnosti za opodstatnené a preto rozhodol podľa § 461 SSP o zamietnutí kasačnej sťažnosti.

25. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd s poukazom na § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 a § 168 SSP tak, že žalobcovi nárok na náhradu trov kasačného konania nebol priznaný z dôvodu jeho neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania vrátane kasačného zo zákona nevyplýva. Ďalším účastníkom konania kasačný súd náhradu trov kasačného konania podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 169 SSP nepriznal, nakoľko mu v kasačnom konaní nebola uložená povinnosť, s plnením ktorej by mu trovy kasačného konania vznikli a nevzhladol dôvody osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali priznanie náhrady trov konania.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 prvá veta SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.